

saavidt de dertil anviste Fonds tilstrække; og skal Indsendelsen af Fortegnelsen over de ved Commissionens første Sæstion erkjendte Anmeldelser ei udsættes efter en senere, efter Erhvervelsen af nøiere Oplysninger for andre Anmeldelser ansat Sæstions Tilendebringelse.

§ 10.

Til Udredelsen af Erstatning for de i Krigens Tid ydede Ugte saavel som til Dækning af Omkostningerne ved Gjennemførelsen af de i denne Lov paabudne Foranstaltninger, kan i Finantsaaret 1853—54 anvises indtil 200,000 Rbd.; og det Manglende, der behøves for at dække de anerkjendte Fordringer paa saadan Erstatning, skal anvises i Finantsaarene 1854—55 og i 1855—56 med Halvdelen i hvert.

§ 11.

Nærværende Lov bliver uden Anvendelse paa Kjøbenhavn saavel som paa Bornholm.

Motiverne til foranstaaende Lovudkast ere saalydende:

I den Formening, at det vilde være ubilligt, om de Kjøbstæder og Landdistricter, igjennem hvilke den større Deel af de militære Kjørsler foresaldt, der efter Krigens Udbrud i Aaret 1848 i Henhold til Forordningen af 26de Juni 1844 § 9, cfr. Forordningen af 9de Mai 1806 § 7 og Cancellie-Placat af 24de Marts 1848, ere ydede uden nogen Godtgjørelse af den Kongelige Kasse, ene skulde bære den dermed forbundne Byrde, var allerede det Kongelige Rentekammer i sin Tid strax betænk paa at sætte under Overvejelse, hvorledes de for disse Kjørsler, i Lighed med hvad der skete for Krigsaarerne 1807 til 1815 — jfr. Frd. af 22de September 1808 og 30te April 1809 samt Placaterne af 16de Juni 1810 og 15de September 1832 — kunde være at tildele Uderne Erstatning paa en til Omstændighederne passende Maade. I denne Anledning indhentedes Kammeret, fornemmelig med Hensyn til en fra Justitsministeriet og Armeens Intendantur modtagen Opfordring til om muligt at bevirke, at Betalingen for

studsviis blev udredet af den Kongelige Kasse, den Kongelige Finantsdeputations Betænkning. Denne yttrede imidlertid — forøvrigt med Erkjendelse af, at Erstatning for de af Kjøbstæderne og Landdistricterne præsterede militære Ugte billigviis kunde være at tildele de Paagjældende ligesom under den forrige Krig, — at det under de forhaandenværende Conjuncturer, da den Kongelige Kasse var i saa høj Grad bebyrdet med extraordinære Udgifter, ikke var muligt for den at afholde disse Forskud. Da det nu maatte erkjendes, at de Forhold, under hvilket Landet dengang befandt sig, eiheller tillode at udskrive den til Udgiftens Bestridelse fornødne Sum, for hvis Størrelse der heller ikke for Tiden kunde have nogen passende Norm, ansaae man det for rettest at indskrænke sig til at henvende Opmærksomheden paa, at Byrden ved de paagjældende Kjørslers Udredelse saavidt muligt fordeltes ligelig paa Uderne, i hvilket Stæde derfor samtlige Amtmænd ved Circularfrivelse af 12te August 1848 anmodedes om at træffe de fornødne Foranstaltninger. Allerede tidligere, navnlig ved Circularve af 1ste April næstforud, havde Kammeret paalagt Amtmændene at drage Omsorg for, at behørigte Lister over de præsterede Kjørsler, forsynede med Amtets Attestation til Legitimation for sammes Udredelse, bleve affattede af vedkommende Amtstuer og Magistrater eller Byfogder. Saadanne Lister ere senere ved tvende Circularer af 24de Februar 1849 og 19de Februar 1850 requirerede indsendte resp. for Aarene 1848 og 1849, og har Ministeriet i Henhold til disse Circularer endvidere modtaget forskellige lignende Lister for den paafølgende Tid, navnlig for Aaret 1850.

Efterat imidlertid den ved Placat af 24de Marts 1848 indførte overordentlige Forholdsregel for Friksjelsens Vedkommende i det Væsentlige var bleven hævet derved, at man med Krigsbestyrelsen havde vedtaget, at de siden 1ste December s. A. præsterede militære Befordringer kun forsaavidt skulde betragtes som henhørende under Forordningen af 9de Mai 1806 § 7, som de maatte blive en nødvendig Følge af extraordinaire Troppe-samlinger, men at alle andre militære Fribe-